

Skatteministeriet

10. marts 2017
J.nr. 2017 - 383

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes det endelige svar på spørgsmål nr. 713 af 27. september 2016 (alm. del).

Karsten Lauritzen

/ Claus F. Houmann

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for de offentlige udgifter forbundet med at fastholde skattestoppet og rentefradraget fra 2020 fordelt på hver af landets 98 kommuner i perioden 2020-2025? Opgørelsen bedes fordelt på hvert enkelt år og samlet.

Svar

Jeg skal indledningsvist beklage det sene svar.

Regeringen vil sikre tryghed for boligejerne, også efter 2020, hvor den nuværende aftale om skattestoppet for ejendomsværdiskatten udløber. Det sikrer en forlængelse af det nuværende skattestop imidlertid ikke. Det skyldes blandt andet, at grundskylden vil stige markant fremadrettet, hvis de nuværende regler fastholdes. Derfor har regeringen foreslået, at det nuværende skattestop erstattes af et nyt og forbedret boligskattestop fra 2021, som gælder både ejendomsværdiskatten og grundskylden, og at grundskylden for ejerboliger fastfryses, indtil det nye og forbedrede boligskattestop træder i kraft.

Regeringens forslag betyder, at boligsattesatserne i 2021 sænkes markant. De fleste boligejere vil dermed opleve, at de samlede boligskatte falder i 2021 i forhold til gældende regler. Samtidige aflyses store stigninger i grundskylden, som boligejerne ellers havde i udsigt.

En fastholdelse af gældende regler for boligbeskatningen på nye vurderinger efter 2020 skønnes at medføre en umiddelbar stigning i provenuet fra ejendomsbeskatningen på ca. 1,8 mia. kr. set i forhold til 2025-grundforløbet. Set over perioden 2020-25 forventes merprovenuet fra ejendomsskatterne i dette forløb samlet set at være ca. 5,0 mia. kr. før tilbageløb, svarende til ca. 3,2 mia. kr. efter tilbageløb, *jf. tabel 1*.

Tabel 1. Provenuvirkning ved fastholdelse af gældende boligskatte regler og rentefradraget til 2025 sammenlignet med et opdateret 2025-grundforløb

Mia. kr. (2017-niveau) efter tilbageløb	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Samlet
- Fastholdt rentefradrag	-	-	-	-	-	-	-
- Fastholdte regler for ejendomsbeskatningen	-	0,3	0,7	0,9	1,4	1,8	5,0
I alt før tilbageløb	-	0,3	0,7	0,9	1,4	1,8	5,0
I alt efter tilbageløb	-	0,2	0,5	0,6	0,9	1,2	3,2

Anm.: I grundforløbet i 2025-planen er provenuet fra ejendomsværdiskatterne efter 2020 beregningsteknisk fremskrevet med udviklingen i BNP. I forhold til den oprindelige 2025-plan er skønnene opdateret med virkningerne af fastfrysningen af grundskylden i 2017 samt virkningen af de nye vurderinger. Endelig er der foretaget en revision af skønnene for boligprisudviklingen, som er indarbejdet i provenuskønnene. De anvendte nye foreløbige vurderinger for 2015 fra Skatteministeriets Implementeringscenter for Ejendomsvurderinger (ICE) er fremskrevet med den forudsatte boligprisudvikling frem til 2018. Efter 2020 følger ejendomspriserne beregningstekniske forudsætninger i 2025-grundforløbet.

Kilde: Egne beregninger.

Det skal ses i lyset af, at der i 2020 forventes at være et betydeligt efterslæb i grundskyldbetalingerne som følge af stigningsbegrænsningsreglen. Det forventede efterslæb kan i væsentlig grad tilskrives de nye, under ét højere, grundvurderinger, der træder i kraft for ejerboliger i 2019 og for erhvervsjendomme i 2020. Efterslæbet i grundskyldbetalingerne indhentes gradvist efter 2020. Det løfter provenuet fra grundskylden i et omfang, som mere end opvejer den fortsatte reale, udhuling af provenuet fra ejendomsværdiskatten, der følger af en fastholdelse af gældende skatteregler.

Fastholdelsen af det nuværende regler for rentefradraget påvirker ikke den offentlige saldo relativt til grundforløbet i 2025-planen, hvor rentefradraget ligeledes er fastholdt.

Ejendomsværdiskatten er en statslig skat, mens grundskylden er en kommunal skat og ændringer i rentefradraget påvirker den kommunale indkomstskattebase. På landsplan modgås den umiddelbare påvirkning af kommunernes skatteprovenu imidlertid af ændringer i bloktilskuddet. Det er således staten, der bærer den samlede provenuvirkning. I forhold til fordelingen på de enkelte kommuner vil en væsentlig del af effekterne blive neutraliseret i den kommunale udligning. En fordeling af selve provenuvirkningen på de 98 kommuner vurderes derfor ikke umiddelbart at være meningsfuld.